

HIỆP HÀNH VỚI HỘI THÁNH VIỆT NAM TRONG NĂM SỨ VỤ 2026

"Anh em là ánh sáng thế gian" (Mt 5,14).

**Tu Sĩ Thừa Sai Hôm Nay
Mỗi cộng đoàn là một “Cứ Điểm Tin Mừng”**

HIỆP HÀNH VỚI HỘI THÁNH VIỆT NAM
TRONG NĂM SỨ VỤ 2026
MỖI CỘNG ĐOÀN TU TRÌ
PHẢI LÀ MỘT “CỨ ĐIỂM TIN MỪNG”
LỜI GIỚI THIỆU

Kính gửi quý Bề trên và quý cộng đoàn Tu sĩ,

Như chúng ta đã biết: Hội Thánh Việt Nam qua Thư Chung của Hội Đồng Giám Mục vào tháng 10/2025 vừa rồi, đã mời gọi toàn dân Chúa hãy nhìn lại công cuộc loan báo Tin Mừng trong quá khứ và thúc đẩy dân thân hơn trong tương lai. Thư Chung đã đề nghị một chương trình mục vụ ba năm. Từ mỗi Kitô hữu đến các cộng đoàn và cả Hội Thánh Việt Nam đều phải lên đường rao giảng Tin Mừng theo lệnh truyền của Chúa Giêsu.

Hưởng ứng với hướng đi của Hội Thánh Việt Nam, tôi xin gởi đến quý Bề trên và các cộng đoàn Tu sĩ tập tài liệu “**Tu sĩ thừa Sai hôm nay**” như một gợi ý để chúng ta nhìn lại thực trạng quá khứ về việc truyền giáo bằng Lời Chúa. Phải chăng chúng ta chưa phát huy được hết “Vốn Lời Chúa” mà giới tu sĩ chúng ta luôn có để Rao Giảng Tin Mừng theo sự mong đợi của Hội Thánh? Nếu đúng vậy, chúng ta cần thực hiện một cuộc “hoán cải” để Lời Chúa được lan rộng ra như thời Giáo Hội sơ khai (Cv 6, 7). Cụ thể chúng ta cần tổ chức mỗi cộng đoàn của chúng ta, dù bất cứ ở đâu, thành phố hay thôn quê đều trở thành “**Cứ điểm Tin Mừng**”. Từ đó chúng ta có cơ may đóng góp đắc lực với Hội Thánh Việt Nam trong việc Rao giảng Tin Mừng tiến tới việc mừng kỷ niệm 500 năm Tin Mừng Chúa Giêsu được loan báo trên quê hương chúng ta.

Uớc mong quý Bề Trên và các cộng đoàn đón nhận tập tài liệu này để cùng nhau mở cửa cộng đoàn – mở lòng tu sĩ để biến mỗi cộng đoàn trở thành “**một cứ điểm Tin Mừng**”.

KonTum ngày lễ thánh Phanxicô Xavier, bốn mạng các nơi truyền giáo

Lm Antôn M.Z. Phan Tự Cường OP.

BÀI 1

TU SĨ – NGƯỜI MANG LỜI CHÚA RA THẾ GIỚI THEO GIÁO HUẤN CỦA CÁC ĐỨC GIÁO HOÀNG

I. MỞ ĐẦU: LỜI CHÚA LÀ ÁNH SÁNG – KHÔNG THỂ GIẤU DƯỚI GÀM BÀN

“Không ai thắp đèn rồi đặt dưới cái thùng, nhưng đặt trên giá đèn để soi sáng cho mọi người trong nhà.” (Mt 5,15)

Tu sĩ chúng ta là người sống với Lời Chúa mỗi ngày. Nhưng nếu chỉ giữ Lời ấy trong nội vi cộng đoàn, thì ánh sáng ấy không thể soi đến những nơi đang cần ánh sáng Tin Mừng. Giáo hội mời gọi chúng ta không chỉ sống Lời Chúa, mà còn phải loan báo Lời ấy ra cho thế giới.

II. GIÁO HUẤN CỦA CÁC ĐỨC GIÁO HOÀNG VỀ SỨ VỤ LOAN TRUYỀN LỜI CHÚA

1. Đức Giáo Hoàng Phanxicô – Tông huấn *Evangelii Gaudium* (Niềm Vui Tin Mừng)

- Ngài kêu gọi toàn thể Giáo hội bước vào một “hoán cải mục vụ và truyền giáo”.
- Chúng ta không thể chỉ “quản trị” đời sống nội vi, mà phải “ra đi” để gặp gỡ tha nhân.
- “Tôi mơ một Giáo hội biết ra đi, không sợ bị lấn lem, biết đến với những vùng ngoại biên.”

2. Đức Gioan Phaolô II – Tông huấn *Vita Consecrata* (Đời sống thánh hiến)

- Chúng ta là “Ánh sáng giữa thế gian”, là “Dấu chỉ của Nước Trời”.
- Sứ vụ loan báo Tin Mừng là một phần không thể thiếu trong căn tính tu trì.

• Ngài nhấn mạnh: “*Đời sống thánh hiến không thể tách rời khỏi sứ vụ truyền giáo.*”

3. Công đồng Vatican II – Hiến chế *Ad Gentes* và *Lumen Gentium*

• Tu sĩ chúng ta là thành phần tích cực trong sứ vụ truyền giáo của Giáo hội.

• Không chỉ qua lời giảng, mà còn qua đời sống, sự hiện diện, và lòng hiếu khách.

• Giáo hội là “*Bí tích phổ quát của ơn cứu độ*” – và tu sĩ chúng ta là người mang bí tích ấy đến với mọi người.

III. NẾP SỐNG CỦA TU SĨ CÁCH CHUNG HIỆN NAY: SỐNG LỜI CHÚA NHƯNG CHƯA CHIA SẺ LỜI CHÚA

• Chúng ta có vốn Lời Chúa rất phong phú được tích lũy từ khi mới vào dòng đến nay, nhưng chỉ nuôi sống đời tu của mình hoặc chia sẻ trong nội bộ cộng đoàn.

• Cơ chế đời tu “khép kín” ai cũng thấy an lòng sống như thế. Ít dòng nghĩ đến việc lan toả vốn Lời Chúa cho giáo dân rất thiếu Lời Chúa, còn lương dân thì .... ngoài tầm ngắm.

• Việc loan báo Tin Mừng bị giới hạn trong các lớp giáo lý – chưa đủ để chạm đến trái tim người chưa tin.

IV. LỜI MỜI GỌI: MỞ CỬA CỘNG ĐOÀN – MỞ LÒNG TU SĨ ĐỂ BIẾN MỖI CỘNG ĐOÀN TRỞ THÀNH “MỘT CỬ ĐIỂM THỪA SAI”.

Thông thường hội dòng nào cũng quan tâm đến việc truyền giáo và chỉ giới hạn trong việc cất cử anh chị em mình ra đi đến các nơi xa xôi gọi là “tiền tuyến” làm công việc này, còn người ở nhà gọi là “hậu phương” chỉ cầu nguyện và tham gia vào sứ vụ một cách gián tiếp. Nhưng qua những bài chia sẻ sau đây chúng ta cần hoán cải não trạng trên, qua việc mỗi cộng đoàn tu trì chúng ta, từ nay, ngay

giữa thành phố, cũng phải trở thành “**một Cú điểm Tin Mừng**” bằng cách:

- Xin các bề trên mở cửa cộng đoàn tạo điều kiện mời gọi người ở ngoài vào cộng đoàn mình để họ được học hỏi và cầu nguyện với Lời Chúa do các tu sĩ hướng dẫn. Lúc đầu có thể theo định kỳ 1 lần/tuần. Sau đó tùy nhu cầu người nghe hoặc hoàn cảnh sinh hoạt thực tế của cộng đoàn để tăng thêm

- Hoặc xin các Bề Trên cộng đoàn khuyến khích hoặc cho phép các tu sĩ thuộc quyền, nếu không phải lo trách nhiệm mục vụ giáo xứ hay cộng đoàn, nên để dành một tuần giờ sắp xếp “ra đi” đến các gia đình Công giáo trong khu phố, xóm làng qui tụ tổ chức thành những nhóm “Chia sẻ Lời Chúa”, rồi từ đó lôi kéo cả những người chưa biết Chúa đến tham gia.

- Động viên các tu sĩ thuộc quyền biết “mở lòng” suy gẫm Lời Chúa cách sống động và nghiêm túc hơn và tâm thức “thừa sai”: nghĩa là với Lời Chúa được đón nhận, tôi có thể chia sẻ cho con người hôm nay thế nào cho họ dễ hiểu, dễ cảm để thu hút họ đến với Lời Chúa.

V. KẾT LUẬN: LOAN BÁO LỜI CHÚA LÀ SỨ VỤ – KHÔNG PHẢI TÙY CHỌN

“Khôn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng!” (1Cr 9,16)

Tu sĩ chúng ta không thể chỉ sống nội tâm. Lời Chúa cần được chia sẻ, để trở thành niềm vui cho mọi người. Các Đức Giáo Hoàng đã nhấn nhủ rõ ràng: đời sống thánh hiến phải gắn liền với sứ vụ truyền giáo. Giờ là lúc các cộng đoàn tu trì mở cửa – để ánh sáng Tin Mừng được lan tỏa.

BÀI 2

TU SĨ – SỐNG TINH THẦN GIÁO HỘI SƠ KHAI TRONG VIỆC LAN BÁO LỜI CHÚA

I. MỞ ĐẦU: GIÁO HỘI SƠ KHAI – NGUỒN CẢM HỨNG CHO TU SĨ HÔM NAY

“Họ chuyên cần nghe các Tông Đồ giảng dạy, hiệp thông với nhau, bẻ bánh và cầu nguyện.” (Cv 2,42)

Giáo hội sơ khai là hình ảnh sống động của một cộng đoàn vừa hiệp nhất, vừa truyền giáo. Các Tu sĩ chúng ta hôm nay thường lấy đời sống cộng đoàn thời sơ khai làm mẫu mực – nhưng lại thiếu một yếu tố quan trọng: *sự lan tỏa của Lời Chúa*. Bài huấn luyện này mời gọi Tu sĩ chúng ta sống lại tinh thần ấy: không chỉ sống nội tâm, mà còn chia sẻ Tin Mừng ra bên ngoài.

II. MẪU GƯƠNG TRUYỀN GIÁO CỦA GIÁO HỘI SƠ KHAI

1. Cv 2,46-47 – Chuyên cần, đơn sơ, và lan tỏa

- *“Hằng ngày chuyên cần đến Đền Thờ, bẻ bánh tại tư gia, dùng bữa với lòng đơn sơ vui vẻ.”*
- *“Chúa thêm vào Hội Thánh những người được cứu độ.”*

Bài học: Sự đơn sơ, niềm vui, và lòng hiếu khách là môi trường lý tưởng để Lời Chúa được lan tỏa. Tu sĩ chúng ta hôm nay cần tạo ra những không gian như thế – nơi người ngoài cảm thấy được đón tiếp và được nghe Lời Chúa.

2. Cv 6,7 – Tổ chức tốt, Lời Chúa lan rộng

- *“Lời Thiên Chúa lan rộng, số môn đệ gia tăng rất nhiều.”*

Bài học: Khi cộng đoàn tổ chức tốt việc phục vụ và rao giảng, thì Lời Chúa tự nhiên lan rộng. Tu sĩ chúng ta cần phối hợp giữa đời sống nội vi và hoạt động mục vụ – để Lời Chúa không bị giới hạn trong bốn bức tường tu viện.

3. Cv 4,32-34 – Hiệp nhất và chia sẻ

- “Không ai coi bất cứ cái gì mình có là của riêng, nhưng đều là của chung.”

- “Không ai trong họ phải thiếu thốn.”

Bài học: Sự hiệp nhất và chia sẻ vật chất là nền tảng cho việc chia sẻ thiêng liêng. Tu sĩ chúng ta cần chia sẻ Lời Chúa như chia sẻ của cải – không giữ riêng cho cộng đoàn, mà mở ra cho mọi người.

III. THỰC TRẠNG: TU SĨ HÔM NAY – SỐNG NHƯ GIÁO HỘI SƠ KHAI, NHƯNG THIẾU TRUYỀN GIÁO

- Nhiều cộng đoàn tu trì sống hiệp nhất, cầu nguyện, chia sẻ – nhưng chỉ trong nội bộ.

- Lời Chúa được học hỏi sâu sắc – nhưng không được chia sẻ ra bên ngoài.

- Người lương dân, người tìm kiếm đức tin – không có cơ hội tiếp cận với chúng ta về Lời Chúa, trong khi Chúa kêu gọi: “*Anh em là muối cho đời... là ánh sáng cho trần gian.*” (Mt 5,13-14)

IV. GIẢI PHÁP: TU SĨ SỐNG VÀ CHIA SẺ NHƯ GIÁO HỘI SƠ KHAI

1. Tạo không gian đón tiếp người ngoài

- Mở cửa cộng đoàn ít là mỗi tuần 1 lần để mời gọi: ban đầu là những người thân hữu quen biết nhất là giới trẻ, rồi qua những người này, mời những người tìm hiểu đức tin và lương dân đến học hỏi, cầu nguyện và chia sẻ Lời Chúa cách đơn sơ, thân mật, dễ hiểu.

- Các Tu sĩ chúng ta ra đi vào các khu phố, xóm làng, trước hết với mời người Công giáo cầu nguyện chung và chia sẻ Lời Chúa cho họ. Nhờ họ quy tụ hoặc dẫn đến với những người lương dân để giới thiệu về Chúa Giêsu và Tin Mừng của Ngài, sau đó chia sẻ Tin Mừng với họ.

2. Huấn luyện tu sĩ chia sẻ Lời Chúa từ kinh nghiệm sống

- Không chỉ giảng dạy lý thuyết, mà chia sẻ hành trình đức tin cá nhân.
- Dùng các đoạn Kinh Thánh đơn giản, dễ nhớ, dễ cảm.
- Tạo nhóm nhỏ để luyện tập cách nói Lời Chúa một cách sống động.

3. Kết nối với giáo dân và giáo xứ

- Hợp tác với các cha xứ tổ chức qui tụ giáo dân thành từng nhóm như nhóm giới trẻ, nhóm tìm hiểu đức tin, nhóm bác ái, giúp họ học hỏi Lời Chúa để có nền tảng hoạt động từ Lời Chúa.
- Chúng ta tham gia các hoạt động ngoài cộng đoàn: thăm bệnh nhân, dạy giáo lý, chia sẻ Lời Chúa ở các khu xóm, buôn làng.
- Tạo mạng lưới truyền giáo – đào tạo những nhóm chia sẻ Lời Chúa và làm cho lan rộng

V. KẾT LUẬN: TU SĨ – NGƯỜI TIẾP NỐI GIÁO HỘI SƠ KHAI TRONG THỜI ĐẠI MỚI

Giáo hội sơ khai không chỉ là hình ảnh đẹp trong quá khứ – mà là lời mời gọi sống động cho tu sĩ chúng ta hôm nay: sống hiệp nhất, cầu nguyện, chia sẻ – nhưng không quên sứ vụ truyền giáo. Tu sĩ chúng ta là người mang Lời Chúa ra thế giới – như các Tông Đồ, như các tín hữu đầu tiên, như ánh sáng giữa trần gian.

“Lời Thiên Chúa lan rộng, số môn đệ gia tăng rất nhiều.” (Cv 6,7)

BÀI 3

TU SĨ – TỈNH THỨC TRƯỚC SỨ VỤ THỪA SAI VÀ SỨC SỐNG CỦA TIN MỪNG

I. MỞ ĐẦU: LỜI CHÚA – KHÔNG CHỈ ĐỂ SỐNG, MÀ CÒN PHẢI ĐƯỢC LAN TỎA

“Lời của Thiên Chúa là sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn mọi gươm hai lưỡi.” (Dt 4,12)

Tu sĩ là người sống với Lời Chúa mỗi ngày. Nhưng nếu Lời ấy chỉ được giữ trong lòng mình, khuôn viên nhà dòng, thì sức sống của Tin Mừng sẽ không đến được với những tâm hồn đang khao khát. Bài huấn luyện này mời gọi chúng ta tỉnh thức trước hai thực trạng: cơ cấu khép kín và thói quen suy niệm thiếu chiều kích truyền giáo.

II. THỰC TRẠNG 1: CƠ CẤU NHÀ DÒNG CHƯA QUEN VỚI SỨ VỤ “THỪA SAI”

1. Lịch sử hình thành: nhà dòng như “ốc đảo bình an”

- Đứng kể một số dòng tu được thiết lập với linh đạo sống đời chiêm niệm, nội vi, hoặc phục vụ trong phạm vi hẹp, còn các dòng mang tính hoạt động, chúng ta đi ra bên ngoài thực hiện rất nhiều công việc, nhưng lại ít chú tâm đến việc **làm cho Lời Chúa được lan ra** và mỗi cộng đoàn dòng tu phải trở thành “**cứ điểm Tin Mừng**”. Lý do vì kỷ luật, nội quy cộng đoàn không cho phép !!!

2. Hệ quả: thiếu tiếp xúc với thế giới bên ngoài

- Chúng ta ít có cơ hội gặp gỡ người chưa tin, người đau khổ, người đang tìm kiếm đức tin.
- Việc loan báo Tin Mừng bị giới hạn trong các lớp giáo lý hoặc hoạt động mục vụ giáo xứ.

3. Lời mời gọi từ Giáo hội

- Đức Phanxicô: “Tôi mơ một Giáo hội biết ra đi, không sợ bị lấm lem.”

- Tông huấn *Evangelii Gaudium* kêu gọi “hoán cải mục vụ” – trong đó Tu sĩ chúng ta phải là người tiên phong.

Giải pháp:

- Các bề trên cần tái cấu trúc hoạt động cộng đoàn: dành thời gian, nhân sự, và không gian cho sứ vụ thừa sai.

- Mỗi cộng đoàn nên có một “nhóm truyền giáo” – chuyên trách việc ra đi, đón tiếp, và chia sẻ Lời Chúa.

- Chúng ta cần được huấn luyện để trở thành “người ra đi” – không chỉ là “người giữ cửa”.

III. THỰC TRẠNG 2: SUY NIỆM LỜI CHÚA THIẾU CHIỀU KÍCH TIN MỪNG

1. Thói quen suy niệm mang tính nội tâm, khép kín

- Chúng ta thường suy niệm để nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng cá nhân.

- Ít khi đặt câu hỏi: “Lời này có thể làm phấn khởi lòng người khác không?”

2. Thiếu nhận thức về sức sống của Tin Mừng

- Tin Mừng không chỉ là chân lý – mà là niềm vui, sự giải thoát, và lời hứa sống động.

- Lời Chúa có khả năng biến đổi, chữa lành, và làm thỏa mãn khát vọng sâu xa của con người.

“Anh em sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải thoát anh em.” (Ga 8,32)

3. Người thời nay đang khao khát điều gì?

- Họ không chỉ tìm hiểu đạo – mà tìm kiếm ý nghĩa, hy vọng, và sự sống.

- Họ cần được nghe Lời Chúa như một lời sống động – chứ không phải một bài giảng lý thuyết.

Giải pháp:

- Chúng ta cần học cách suy niệm Lời Chúa với tâm thức truyền giáo: *“Lời này có thể làm ai đó vui lên, được chữa lành, được biến đổi?”*

- Khi chia sẻ Lời Chúa, hãy dùng ngôn ngữ của trái tim – không chỉ ngôn ngữ của sách vở.

- Hãy kể lại hành trình đức tin, cảm nghiệm cá nhân, và những lần Lời Chúa đã làm thay đổi chính mình.

IV. MỘT MẪU THỰC HÀNH: SUY NIỆM VỚI TÂM THỨC TRUYỀN GIÁO

Đoạn Kinh Thánh: Lc 15,11-32 – Người Cha nhân hậu

- **Lectio:** Đọc chậm rãi, chú ý đến hình ảnh người cha chạy ra đón con.

- **Meditatio:** *“Tôi có dám chạy ra đón người lương dân không?”*

- **Oratio:** *“Lạy Chúa, xin cho con trái tim của người cha – biết mở cửa và mở lòng.”*

- **Contemplatio:** Im lặng trước lòng thương xót của Chúa.

- **Actio:** Quyết định tổ chức một buổi chia sẻ Lời Chúa cho người chưa tin trong tuần này.

V. KẾT LUẬN: TU SĨ – NGƯỜI THỪA SAI CỦA TIN MỪNG

Tu sĩ không chỉ là người giữ Lời Chúa – mà là người mang Lời ấy ra thế giới. Cơ cấu cộng đoàn cần được mở ra. Thói quen suy niệm cần được đổi mới. Lời Chúa là Tin Mừng – là niềm vui – là sức sống. Hãy để Lời ấy làm phấn khởi lòng người, biến đổi thế giới, và thỏa mãn mọi khát vọng sâu xa.

“Anh em đã được cho không, thì hãy cho không.” (Mt 10,8)

BÀI 4

SUY NIỆM LỜI CHÚA ĐỂ CHIA SẺ HIỆU QUẢ – TU SĨ LÀ NGƯỜI TRUYỀN CẢM HỨNG TIN MỪNG

I. MỞ ĐẦU: LỜI CHÚA – NGUỒN SỐNG VÀ NGUỒN SỨ VỤ

“Lời của Thiên Chúa là sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn mọi gươm hai lưỡi.” (Dt 4,12)

Tu sĩ chúng ta là người sống với Lời Chúa mỗi ngày. Nhưng để chia sẻ Lời ấy một cách thuyết phục, chúng ta không chỉ cần hiểu, mà còn phải sống và cầu nguyện với Lời Chúa. Bài huấn luyện này giúp tu sĩ đào sâu Lời Chúa, để khi nói ra, lời ấy trở thành sức sống cho người nghe.

Cũng có nhiều tu sĩ đã thử đi mời gọi lập nhóm “ Chia sẻ Lời Chúa” cho các giới, nhất là giới trẻ. Nhưng dần dần thấy nhóm ngày một ít đi thì thất vọng và than phiền: *“Con người ngày nay, nhất là giới trẻ không thích nghe Lời Chúa đâu! Lúc đầu con qui tụ rất đông, nhưng thời gian sau chúng bỏ dần hết !!!”*. Nhưng chúng ta cũng cần khiêm tốn đặt lại vấn đề: *“Chúng bỏ dần hết vì không thích Lời Chúa hay vì Lời mình chia sẻ không đủ “nặng ký” thu hút chúng, khiến chúng không vui thích và mộ mến Lời Chúa?”* trong khi Lời Chúa là sức sống, là ánh sáng, là con đường đích thật dẫn con người gặp gỡ được chính Chúa. Tại sao bao nhiêu nhóm chia sẻ khác sau một thời gian qui tụ, họ càng lan rộng mà nhóm mình thì bớt đi? Như vậy chúng ta cần xét mình và tìm phương pháp để chia sẻ.

II. PHƯƠNG PHÁP SUY NIỆM LỜI CHÚA: LECTIO DIVINA

Chúng ta vẫn có thể sử dụng phương pháp Lectio Divina là phương pháp cổ truyền của Giáo hội, giúp chúng ta đi sâu vào Lời Chúa qua 5 bước nhưng theo tâm thức truyền giáo:

1. Lectio – Đọc Lời Chúa

- Đọc chậm rãi, lắng nghe từng câu, từng chữ.
- Chọn một đoạn ngắn – không cần dài, nhưng phải rõ ràng.
- Tập trung vào những từ ngữ đánh động tâm hồn.

2. Meditatio – Suy niệm

• Hỏi: *“Lời này đánh động, nhắc nhở, thúc bách, mời gọi tôi điều gì?”*

• Nhìn về cuộc sống của con người hôm nay, cụ thể với những liên quan đến tôi: *“Nếu phải chia sẻ về câu Lời Chúa này cho họ, tôi sẽ phải nói thế nào cho phù hợp khiến họ cảm thấy yêu mến và khao khát sống Lời Chúa trong đời họ?”*

- Ghi lại những cảm nghĩ, tâm tình, những thay đổi cần thực hiện.

3. Oratio – Cầu nguyện

• Thừa chuyển với Chúa như một người bạn thân để xin được biến đổi đời mình phù hợp với Lời Chúa dạy.

• Dâng lên những cảm xúc, khao khát muốn sống Lời Chúa dạy và làm cho Lời Chúa được lan toả qua cách sống và lời chứng của mình.

• Xin Chúa giúp sống theo Lời ấy và biết chia sẻ với niềm xác tín cho tha nhân.

4. Contemplatio – Chiêm niệm

- Im lặng trước sự hiện diện của Chúa.
- Không cần nói gì – chỉ cần ở lại với Lời.
- Để Lời Chúa thấm vào tâm hồn như mưa thấm đất.

5. Actio – Hành động

- Quyết định một việc cụ thể để sống Lời Chúa hôm nay.
- Có thể là một lời nói, một hành động, một sự thay đổi nhỏ.

- Ghi lại để nhớ và thực hiện.

III. CHIA SẺ LỜI CHÚA CHO NGƯỜI KHÁC TỪ KINH NGHIỆM GẶP CHÚA CỦA MÌNH

1. Nói từ trái tim – không chỉ từ trí óc

- Người nghe cảm nhận được sự chân thật khi chúng ta nói từ kinh nghiệm sống.
- Không cần dùng ngôn từ cao siêu – chỉ cần chân thành và cảm động.

2. Dẫn người nghe vào hành trình nội tâm

- Khi chia sẻ Lời Chúa, hãy mời người nghe cùng suy niệm.
- Đặt câu hỏi mở: *“Anh chị em cảm thấy gì khi nghe câu này?”*
- Tạo không gian để người nghe phản hồi, chia sẻ, và cầu nguyện.

3. Lặp lại bằng những cách trình bày khác nhau để không gây nhàm chán

- Một lần chia sẻ chưa đủ – cần kiên trì, lặp lại, và làm mới.
- Mỗi lần chia sẻ có thể dùng một hình ảnh, một câu chuyện, một lời chứng khác nhau.
- Lời Chúa là nguồn vô tận – không bao giờ cạn kiệt.

IV. GIỮ LỬA – ĐỂ KHÔNG BỎ CUỘC

1. Cầu nguyện thường xuyên với Lời Chúa

- Mỗi ngày dành ít nhất 15 phút để suy niệm một đoạn Kinh Thánh.
- Ghi lại cảm nghiệm – để làm “kho tư liệu” khi chia sẻ.

2. Nhóm cầu nguyện và chia sẻ

- Tạo nhóm nhỏ trong cộng đoàn – nơi chúng ta cùng nhau suy niệm và chia sẻ.

- Mỗi tuần một chủ đề – một đoạn Kinh Thánh – một lời mời gọi hành động.

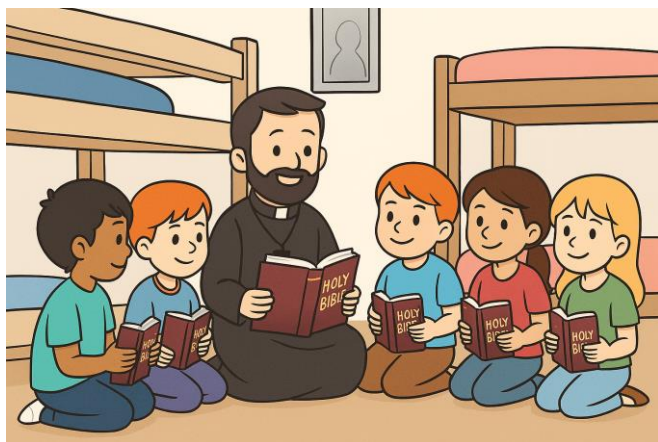
3. Đồng hành với người nghe

- Không chỉ chia sẻ rồi bỏ mặc – mà cần theo dõi, nâng đỡ, và cầu nguyện cho họ.
- Mời họ trở lại – tạo mối liên hệ – xây dựng cộng đoàn đức tin.

V. KẾT LUẬN: TU SĨ – NGƯỜI TRUYỀN CẢM HỨNG TIN MỪNG

“Miệng người công chính thốt ra sự khôn ngoan, và lưỡi họ nói lên điều chính trực.” (Tv 37,30)

Tu sĩ không chỉ là người học hỏi Lời Chúa – mà là người sống và chia sẻ Lời ấy. Khi Lời Chúa trở thành hơi thở cầu nguyện, thì lời nói của chúng ta sẽ có sức mạnh biến đổi. Hãy để Lời Chúa trở thành ngọn lửa – soi sáng, sưởi ấm, và lan tỏa.

BÀI 5

TU SĨ – NGƯỜI TRUYỀN CẢM HỨNG TIN MỪNG BẰNG NHỮNG CHUYỆN KỂ

I. MỞ ĐẦU: LỜI CHÚA – NGUỒN SỐNG VÀ NGUỒN SỰ VỤ

“Lời của Thiên Chúa là sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn mọi gươm hai lưỡi.” (Dt 4,12)

Tu sĩ chúng ta là người sống với Lời Chúa mỗi ngày. Nhưng để chia sẻ Tin Mừng cách thuyết phục, để Lời Chúa được lan rộng ra cho nhiều người khác cũng đón nhận và yêu mến Lời Chúa, chúng ta không chỉ giảng giải cho họ bằng lý thuyết suông, mà còn có thể chia sẻ với họ bằng biết trình bày cho **kể những câu chuyện** – những mẫu đời thường, những chứng từ sống động – để Lời Chúa trở nên gần gũi, dễ nhớ, dễ chạm đến trái tim người nghe.

Trong Đại hội Truyền giáo châu Á lần II mới tổ chức ở Penang, Malaysia ngày 29/11/2025 vừa qua, Hồng y Pablo Virgilio David Phó Chủ tịch Liên Hội đồng Giám mục Á châu (FABC) nhấn mạnh rằng Giáo Hội phải loan báo Tin Mừng qua kinh nghiệm sống, ký ức văn hóa và đối thoại tôn trọng. *“Nếu có một điều mà châu Á thấu hiểu cách sâu xa, thì đó chính là sức mạnh của việc kể chuyện”*. Đã có nhiều tài liệu đề cập về việc này từ sau Tông Huấn Á Châu năm 1998, chúng ta có thể truy cập thêm trên mạng hoặc sách vở. Ở đây xin nhắc lại mấy điểm chính:

II. CHIA SẺ LỜI CHÚA BẰNG NHỮNG CHUYỆN KỂ

1. Nói từ một trái tim cảm xúc

- Một tu sĩ sau khi đi thăm bệnh viện, gặp một bệnh nhân quần quai với con bệnh hay đi thăm nơi bão lụt thấy cảnh khốn khổ mạt mạt của đồng bào, nếu kể lại câu chuyện trên, người nghe sẽ cảm xúc mạnh, vì nó xuất phát từ trái tim.

2. Dẫn người nghe vào hành trình nội tâm

- Khi kể chuyện, chúng ta có thể hỏi: *“Anh chị em thấy mình giống nhân vật nào trong câu chuyện này?”* – để người nghe tự soi mình. Sau đó đưa vào cuộc hành trình nội tâm: *“Chúng ta cần xin ơn Chúa cứu chữa hay biến đổi chúng ta điều gì? Chúng ta cần làm gì để sống điều Chúa muốn?”*

3. Thay đổi câu chuyện

- Kinh Thánh là kho tàng câu chuyện mà Chúa mạc khải cho chúng ta biết Chúa thương nhân loại chúng ta thế nào? Chúa cứu chúng ta làm sao và Chúa muốn chúng ta làm gì? Đặc biệt qua cuộc đời của Chúa Giêsu và các câu chuyện chính Ngài kể. Hãy chọn những câu chuyện phù hợp để cảm hoá đời sống mình và giúp cho người nghe cũng nhận được sự phong phú và thiết thực của Lời Chúa giáo huấn mình.

III. GIỮ LỬA – KHÔNG BỎ CUỘC

1. Cầu nguyện thường xuyên với Lời Chúa

- Mỗi ngày, chúng ta ghi lại một câu chuyện nhỏ gắn với đoạn Kinh Thánh vừa đọc. Đó là “kho tư liệu” để chia sẻ.

2. Lập nhóm cầu nguyện và chia sẻ

- Trong cộng đoàn, nên lập nhóm **cầu nguyện và chia sẻ, trong mỗi buổi cầu nguyện và chia sẻ**. Mỗi người kể một chuyện nói lên cảm nghiệm của mình với Lời Chúa. Nhóm sẽ có một kho chuyện kể nuôi dưỡng niềm tin và chia sẻ cho người khác.

3. Đồng hành với người nghe

Sau buổi kể chuyện, chúng ta tiếp tục đồng hành: hỏi thăm, lắng nghe, cầu nguyện cho họ – để câu chuyện không chỉ dừng lại ở buổi chia sẻ. Chúng ta là người **truyền cảm hứng Tin Mừng Bằng Những Chuyện Kể**. Khi Lời Chúa được gắn với đời sống, với những câu chuyện cụ thể, nó trở thành ngọn lửa soi sáng, sưởi ấm và lan tỏa.

Người nghe không chỉ nhớ câu chuyện, mà còn nhớ Lời Chúa đi kèm, và từ đó được biến đổi.

IV. KẾT LUẬN: TU SĨ – NGƯỜI TRUYỀN CẢM HỨNG TIN MỪNG BẰNG NHỮNG CHUYỆN KỂ

Chúng ta hãy nghe một người, dựa vào nội dung các sách Tin Mừng kể câu chuyện thật chân tình và cảm động về những lời của Chúa Giêsu căn dặn các môn đệ ngày xưa và các tu sĩ chúng ta ngày nay:

Trước khi về trời, Chúa Giêsu đứng trên núi Ôliu, trong làn gió thổi tung áo trắng, nhìn đám môn đệ lấm lem bụi đường, nước mắt họ rung rung đỏ hoe vì nghĩ rằng Thầy sắp xa họ. Nhưng Thầy cười thật lớn: *“Anh em cứ yên tâm! Thầy đã thắng thế gian rồi! Bây giờ anh em hãy nhận lấy sức mạnh của Thánh Thần ra đi làm chứng nhân cho Thầy tại nơi gần nhất là thủ đô Giê-ru-sa-lem, rồi đến khắp tỉnh thành và cho đến tận cùng trái đất.”* (Cv 1,8) kể lại cho mọi người nghe những gì đã nghe đã thấy, đã chạm vào. *Kể đi! Kể như Thầy đã kể!”*

Lúc này đây, Thầy Giêsu cũng đang ở đây, đang nhìn từng người chúng ta, đang mỉm cười và chân tình nói với tu sĩ chúng ta: *“Các con ơi, hãy ra các đường phố, xóm làng kể chuyện cho họ nghe về cuộc đời Thầy. Tại sao chúng con đã nhận ra Thầy, đã gặp gỡ Thầy và quyết định theo Thầy. Hãy kể đi. Kể cho họ nghe Thầy đã thương gọi con thế nào? Thầy đã “quyến rũ” con (Gr20,7) ra sao đến nỗi con tình nguyện theo Thầy suốt đời. Hãy kể bằng nước mắt con. Nước mắt của người được yêu vô điều kiện. Con cũng hãy kể cả những lần con sa ngã và được Thầy đỡ nâng dậy. Kể đi con! Vì Thầy muốn qua con để thu hút nhiều người khác trở thành môn đệ Thầy”*

Rồi Ngài nói tiếp: *“Chúng con đừng để cho Lời Thầy chết cứng trong lòng con, nhưng làm cho thấm thấu trong lòng mọi người và làm cho Lời Thầy được lan ra khắp nơi. Thế giới đang còn nhiều người đang khát khao nghe Lời Thầy mà không có ai*

nói cho họ (Rm 10,14). Sau bao năm lòng con chất chứa bao vốn liếng Lời Thầy, con làm cho Lời Thầy lan ra được không? Hãy trả lời trước Thánh Thể Thầy, nơi Thầy đang hiện diện và đồng hành với con mỗi ngày”

(Xem thêm ở phần phụ chương: Tâm tình Thầy Trò)

BÀI 6

HỌC HỎI KINH NGHIỆM TRUYỀN GIÁO CỦA ANH EM TIN LÀNH

I. MỞ ĐẦU: CÙNG MỘT CHÚA – CÙNG SỨ VỤ LOAN BÁO TIN MỪNG

“Anh em hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo.” (Mc 16,15)

Dù khác biệt về truyền thống và thần học, người Tin Lành và người Công giáo đều chung một sứ vụ: loan báo Tin Mừng của Chúa Giêsu. Anh em Tin Lành đã phát triển nhiều phương pháp huấn luyện truyền giáo hiệu quả, đặc biệt trong việc tiếp cận người chưa tin. Tu sĩ Công giáo có thể học hỏi những kinh nghiệm này để làm cho Lời Chúa được lan rộng hơn.

II. PHƯƠNG PHÁP HUẤN LUYỆN TRUYỀN GIÁO CỦA ANH EM TIN LÀNH

1. Huấn luyện tín hữu mới ngay từ đầu

- Khi một người mới theo đạo, họ được huấn luyện cách chia sẻ đức tin cá nhân.
- Họ học cách kể lại hành trình hoán cải, cảm nghiệm gặp Chúa, và những thay đổi trong đời sống.
- Họ được khuyến khích chia sẻ ngay với người thân, bạn bè - không đợi đến khi “đủ hiểu”.

Bài học cho tu sĩ: *Cần huấn luyện Tu sĩ chúng ta chia sẻ hành trình đức tin cá nhân, không chỉ giảng lý thuyết. Sự chân thành và sống động có sức thuyết phục hơn nhiều.*

2. Tập trung vào mối quan hệ cá nhân

- Truyền giáo không chỉ là giảng dạy, mà là xây dựng mối quan hệ.
- Người Tin Lành thường mời người chưa tin đến nhà, dùng bữa, trò chuyện, cầu nguyện chung.
- Họ tạo môi trường thân thiện, không áp lực - để người chưa tin cảm thấy được yêu thương.

Bài học cho tu sĩ: Cần tạo không gian gặp gỡ thân mật, nơi chúng ta có thể chia sẻ Lời Chúa qua tình bạn, sự lắng nghe, và đồng hành.

3. Tổ chức nhóm nhỏ học Kinh Thánh

- Nhóm nhỏ là nơi học hỏi, chia sẻ, cầu nguyện – để tiếp cận và dễ duy trì.
- Người mới được mời vào nhóm, không cần phải “đạo đức” hay “hiểu biết” trước.
- Mỗi buổi học đều có mục tiêu rõ ràng: một đoạn Kinh Thánh, một chủ đề, một lời mời gọi sống đức tin.

Bài học cho tu sĩ: Cần tổ chức các nhóm nhỏ chia sẻ Lời Chúa, không chỉ cho Tu sĩ chúng ta mà cho giáo dân và người tìm hiểu đức tin. Chúng ta là người hướng dẫn, nhưng không phải là “giáo sư” – mà là người đồng hành.

III. CÁC CÔNG CỤ TRUYỀN GIÁO HIỆU QUẢ

1. Sử dụng lời chứng cá nhân

- “*Tôi đã gặp Chúa như thế nào?*” – là câu hỏi mở đầu cho nhiều cuộc trò chuyện truyền giáo.

- Lời chứng không cần dài, nhưng cần chân thật và cảm động.

2. Sử dụng Kinh Thánh đơn giản

- Họ dùng các câu như:
  - Ga 3,16: *“Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một ..”*
  - Ep 2,10: *Thật thế, chúng ta là tác phẩm của Thiên Chúa, chúng ta được dựng nên trong Đức Ki-tô Giê-su, để sống mà thực hiện công trình tốt đẹp Thiên Chúa đã chuẩn bị cho chúng ta.*

Người Tin Lành thường thuộc lòng các câu này để chia sẻ nhanh chóng.

3. Sử dụng phương tiện truyền thông

- Video ngắn, hình ảnh, bài hát, mạng xã hội – đều được dùng để truyền tải thông điệp Tin Mừng.
- Họ không ngại “ra ngoài” – cả về không gian lẫn phương tiện.

Bài học cho tu sĩ: *Cần học cách sử dụng lời chứng, Kinh Thánh đơn giản, và phương tiện truyền thông để chia sẻ Lời Chúa một cách gần gũi và hiệu quả.*

IV. ÁP DỤNG CHO TU SĨ CÔNG GIÁO

1. Huấn luyện tu sĩ chia sẻ hành trình đức tin

- Mỗi tu sĩ nên viết lại hành trình ơn gọi của mình – như một lời chứng sống động.
- Tập luyện cách kể lại hành trình ấy một cách ngắn gọn, cảm động, và dễ hiểu.

2. Tổ chức nhóm nhỏ chia sẻ Lời Chúa

- Mỗi cộng đoàn tu trì nên có nhóm nhỏ mở rộng – mời giáo dân, người tìm hiểu đức tin tham gia.

- Chúng ta hướng dẫn, nhưng để mọi người cùng chia sẻ và cầu nguyện.

3. Sử dụng phương tiện truyền thông

- Chúng ta có thể làm video ngắn chia sẻ Lời Chúa, lời chứng, hoặc suy niệm.
- Có thể đăng tải lên mạng xã hội, website cộng đoàn, hoặc gửi qua tin nhắn.

Ví dụ thực tế: Mục sư Vĩnh và công cuộc truyền giáo giữa người H'rê tại Quảng Ngãi.

Xem trang web : *Cộng Đồng Tin Lành Người H'rê, Quảng Ngãi – Kỳ 1: Chuyện “Công Vụ” Trong Thời Hiện Tại*

Và: *Cộng Đồng Tin Lành Người H'rê, Quảng Ngãi – Kỳ 2: Ước Mơ Của Người Truyền Giáo*

Trong hoàn cảnh địa lý xa xôi, văn hóa đặc thù và nhiều hạn chế về tôn giáo, mục sư Vĩnh – một người được Chúa kêu gọi – đã can đảm dấn thân để đem Tin Mừng đến với đồng bào H'rê tại tỉnh Quảng Ngãi. Dù gặp nhiều khó khăn, ông vẫn kiên trì cầu nguyện, huấn luyện, và tổ chức các điểm nhóm để chia sẻ Lời Chúa.

Hình ảnh anh em Tin lành đã thu hút giới trẻ đến nghe Lời Chúa thấy mà mê quá! Như vậy không phải giới trẻ ngày nay không thích nghe Lời Chúa đâu !!! mà là do ...(xin tự suy nghĩ)

Bài học cho tu sĩ Công giáo:

- Dù trong hoàn cảnh cấm cách, thiếu thốn, và bị giới hạn, một người có lòng yêu mến Chúa và đam mê truyền giáo vẫn có thể làm cho Lời Chúa lan rộng.

- Sự kiên trì cầu nguyện, tổ chức nhóm nhỏ, và sống đời chứng nhân là chìa khóa để tiếp cận người chưa tin.

- Tu sĩ Công giáo chúng ta có thể học hỏi tinh thần dân thân, sự đơn sơ, và lòng tin mạnh mẽ nơi Chúa của mục sư Vĩnh – để can đảm mở cửa cộng đoàn, ra đi gặp gỡ tha nhân, và chia sẻ Lời Chúa một cách sống động. *“Lời Chúa không bị xiềng xích.” (2Tm 2,9)*

V. KẾT LUẬN: HỌC HỎI ĐỂ PHỤC VỤ TỐT HƠN

“Hãy học với Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường.” (Mt 11,29)

Tu sĩ Công giáo chúng ta không cần trở thành tín hữu Tin Lành – nhưng có thể học hỏi cách họ truyền giáo để phục vụ tốt hơn. Lời Chúa là của chung – và sứ vụ loan báo Tin Mừng là của mọi môn đệ của Thầy Giêsu và đón nhận lời chỉ thị của Thầy: *“Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ của Thầy”* (Mt 28,19). Mọi người có mặt trên thế giới đều đáng được hưởng ơn Cứu Độ của Thầy Giêsu và được vào Nước Trời như chúng ta. Nhưng: *“Làm sao họ kêu cầu Đấng họ không tin? Làm sao họ tin Đấng họ không được nghe? Làm sao mà nghe, nếu không có ai rao giảng?”* (Rm 10.14). Vậy chúng ta hãy can đảm mở lòng, mở cửa, và mở miệng – để rao giảng Lời Chúa cho họ. Ước chi sau này khi chúng ta được về Nước Trời hưởng hạnh phúc với Chúa, khi Thầy Giêsu hỏi: *“Còn bạn bè con đâu? Còn người hàng xóm bên nhà dòng con đâu? Còn người dân làng con quen đâu rồi? Chúng ta sẽ hãnh diện trả lời với Thầy: “Dạ, thưa Thầy, họ đã trở thành môn đệ của Thầy hết rồi, họ cũng đã vào Nước Trời hay cũng đang chờ vào Nước Trời !!! Ước chi được như vậy.”*

BÀI KẾT: GỬI CÁC BÊ TRÊN

GIẢI THOÁT LỜI CHÚA KHỎI NỘI VI

Kính thưa các Bê trên, quý vị đại diện cho Đức Kitô trong các cộng đoàn thánh hiến,

Trong bài kết này, chúng ta cùng đọc lại và suy tư tiếp về Huấn quyền của Giáo hội, đặc biệt qua các văn kiện **Vita Consecrata (VC)** và **Evangelii Gaudium (EG)** để thấy được lời mời gọi và hơn nữa còn là sự **thúc bách thay đổi não trạng để xây dựng mỗi cộng đoàn** dù bất cứ ở đâu, đều là “*Cứ Điểm Tin Mừng*” theo hướng đi của Hội Thánh nói chung và Hội Thánh Việt Nam nói riêng, để Lời Chúa được giải thoát khỏi nội vi và lan ra toàn thế giới nhờ “**đội quân thừa sai Tin Mừng**” của giới tu sĩ chúng ta.

I. SỰ THÚC BÁCH NỘI TẠİ: CHUYÊN CẦN HỌC HỎI VÀ CẦU NGUYỆN LỜI CHÚA

Giáo hội nhắc nhở rằng đời sống chiêm niệm và hoạt động tông đồ của chúng ta phải xuất phát từ một **nguồn suối duy nhất là Lời Chúa**.

1. Trở thành “Người Chuyên Gia” của Lời Chúa:

- **Lời mời gọi:** Tông huấn *Vita Consecrata* mời gọi tu sĩ phải “**quan tâm nhiều hơn tới những lời mời gọi thường nhật của Lời Thiên Chúa**” (VC 94).

- **Trách nhiệm của Bê trên:** Quý vị có trách nhiệm đảm bảo các tu sĩ, với vốn tri thức phong phú, không chỉ **học thuật** Lời Chúa mà phải biến nó thành **lời cầu nguyện sống động (Lectio Divina)**. Nếu tu sĩ không chuyên cần suy gẫm và cầu nguyện Lời Chúa, họ sẽ đánh mất “sự đơn sơ” (VC 25) và trở nên “khôn ngoan thông thái” theo kiểu thế gian (x. Mt 11,25).

- **Hệ quả:** Lời Chúa phải là “**chất liệu**” mà tu sĩ mang đến cho người ngoài, không phải là những ý kiến cá nhân hay triết lý phạm tục.

2. Niềm Vui là Động Lực của Lời Chúa:

- **Lời thúc đẩy:** Đức Thánh Cha Phanxicô, trong *Evangelii Gaudium*, nhấn mạnh rằng mọi sứ mạng đều bắt nguồn từ “**Niềm vui Tin Mừng**” (EG 1). Niềm vui này được nuôi dưỡng bằng “**Lời Ngài và bằng bánh hằng sống**” (EG 15).

- **Trách nhiệm của Bề trên:** Phải khuyến khích và tạo không gian để tu sĩ chúng ta “**được giải thoát khỏi buồn rầu, trống rỗng nội tâm và cô lập**” (EG 1) bằng cách **gặp gỡ Chúa Giêsu trong Lời**. Một tu sĩ bị cô lập (đóng kín trong cơ chế nhà tu) sẽ không thể truyền ra niềm vui được.

II. SỰ THỨC BÁCH NGOẠI TẠI: GIẢI PHÓNG LỜI CHÚA RAO TRUYỀN

Sự thánh hiến không phải là mục đích tự thân, mà là **phương tiện để sứ mạng** được hoàn thành. Giáo hội đòi hỏi đời sống thánh hiến phải trở thành **chứng tá ngôn sứ**.

1. Đời Sống Thánh Hiến: Phương Thế Ưu Tiên để Rao Giảng:

- **Lời thúc bách:** *Vita Consecrata* khẳng định đời sống thánh hiến là “**phương thế ưu tiên cho việc rao giảng Tin Mừng**” (VC 72).

- **Thách thức Cơ chế:** Nếu chúng ta chỉ giữ Lời Chúa cho riêng mình hoặc trong cộng đoàn, thì đó là một sự “**giam hãm**” Lời Chúa (x. Gr 20,9) và làm cho phương thế ưu tiên này bị vô hiệu hóa. Việc giữ Lời Chúa trong cộng đoàn mà không lan tỏa ra ngoài là mâu thuẫn với chiều kích “**sứ mạng**” của đời tu (VC 13).

- **Giải pháp cho Bề trên:** Việc “**mở cửa**” để tu sĩ đi ra ngoài (hoặc đón tiếp người ngoài) không phải là **hoạt động phụ thêm**, mà là **biểu hiện** của sự thánh hiến được sống đúng nghĩa.

2. Tu sĩ Phải là “Giáo hội Đi Ra”:

- **Lời mời gọi:** *Evangelii Gaudium* kêu gọi một “**Giáo hội đi ra**” (EG 20), một Giáo hội không khép kín trong “**sự thoải mái mục**

vụ” của mình (EG 25). Tu sĩ chúng ta chính là đội tiên phong của sự “đi ra” này.

• **Làm cho Lời Chúa Lan Truyền:** Hãy giúp các thành viên trong cộng đoàn mình chuyển từ "**Giáo lý hóa**" (dạy những gì đã biết) sang "**Kerygma**" (rao giảng cốt lõi Tin Mừng bằng kinh nghiệm sống). Hãy khuyến khích họ, **ít nhất một tuần một lần**, đi ra để **chia sẻ Lời Chúa như một người đã tìm thấy kho báu**, chứ không phải như một giáo sư thần học.

KẾT LUẬN: CAN ĐẢM VIẾT LÊN "LỊCH SỬ OAI HÙNG"

Kính thưa các Bề trên,

Đức Gioan Phaolô II đã nói: **“Các con không chỉ có một lịch sử huy hoàng để nhớ lại và tường thuật, mà còn có một lịch sử oai hùng cần viết lên!”** (VC 110).

Lịch sử oai hùng đó cần được viết bằng hành động cụ thể:

1. **Cung cấp thời gian và không gian** để tu sĩ chuyên cần cầu nguyện Lời Chúa (để Lời đầy tràn).
2. **Can đảm mở rộng nhà dòng** (ít là 1 tuần/lần) để Lời Chúa được giải phóng (để Lời bật ra).
3. **Khuyến khích** các tu sĩ chia sẻ Lời Chúa với thái độ **chân thành, cá nhân** (học hỏi từ anh em Tin Lành), biến **“từ ngữ”** thành **“sinh lực”** lôi kéo người khác.

Xin quý Bề trên hãy là những nhà lãnh đạo ngôn sứ, không ngại thay đổi cơ chế để đáp lại sự thúc bách yêu thương của Giáo hội: **Hãy làm cho Lời Chúa lan rộng, để nhiều người được cứu độ!** Amen.

Suy tư nhân dịp đại hội lần VIII các Bề Trên Thượng cấp với chủ đề: “Sống ơn gọi thừa sai trong thời đại mới” và hiệu đính lại ngày 03/12/2025 lễ thánh Phanxicô, bốn mạng các nơi truyền giáo.

Lm. Antôn M.Z. Phan Tự Cường OP

PHẦN PHỤ CHƯƠNG: TÂM TÌNH THẦY TRÒ

1. LỜI THẦY ĐỘNG VIÊN NHỮNG NGƯỜI ĐI GIEO GIỐNG MÀ CHƯA GẶT ĐƯỢC KẾT QUẢ

Các con thân mến của Thầy,

Các con có còn nhớ hôm ấy không? Trên con đường từ Giêricô lên Giêrusalem, bụi đường bám đầy chân, Thầy dừng lại, cầm một hạt lúa mì nhỏ xíu trong tay và nói với đám đông: *“Thật, Thầy bảo thật các con: Nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; nhưng nếu nó chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác.”* (Ga 12,24)

Chính Thầy đã sống trọn điều Thầy nói. Thầy đã chết thật trên thập giá, thân mình tan nát, máu chảy đến giọt cuối cùng. Thế nhưng chính từ cái chết ấy, Lời Thầy đã nảy mầm, đã sinh ra hàng hàng lớp lớp con người biết sống yêu thương, biết tha thứ, biết hy vọng đạt được ơn cứu độ. Lời Thầy không bao giờ là chữ chết. Lời Thầy là hạt giống sống.

Còn các con, nhiều khi các con đi rao giảng Lời Thầy mà lại... không giống Thầy gieo giống chút nào. Các con muốn hạt lúa vừa rơi xuống đất là lập tức xanh tươi, lập tức trở bông, lập tức đầy kho lẫm. Các con muốn kết quả ngay, muốn thành công liền tay, muốn mọi người vỗ tay khen ngợi. Khi không thấy kết quả như ý, các con buồn, các con chán, các con trách giới trẻ hôm nay “không thích Lời Chúa nữa”, “cứng lòng quá”, “khó bảo quá”...

Các con ơi, hãy nhớ lại đêm ấy trên đồi Canvê. Khi Thầy bị treo lơ lửng giữa trời đất, máu chảy thành dòng, chỉ còn vài người đứng dưới chân thập giá: Mẹ Thầy, cô Maria Madalêna, người môn đệ Gioan... Còn lại thì sao? Cả đám đông từng reo hò “Hoan hô Con vua Đavít!” lúc đó không có một ai! Các môn đệ thân tín thì trốn sạch! Phêrô còn chối Thầy ba lần! Lúc ấy, nhìn từ bên ngoài, công việc của Thầy có vẻ thất bại thảm hại không?

Thế mà chính lúc tưởng chừng thất bại nhất, chính lúc hạt lúa mì bị vùi xuống đất sâu nhất, bị nghiền nát nhất, thì nó lại bắt đầu rã ra, mọc nát đi... Nhưng ba ngày sau đó, Thầy đã sống lại! Nắm mồ mở tung! Cả trời đất rung chuyển vì sự sống mới! Từ hạt lúa mì đã chết ấy, hôm nay đã sinh ra hàng tỷ người gọi Thầy là Chúa, là Anh, là Bạn Đòi của họ.

Vậy nên các con ơi, Đừng vội buồn, đừng vội trách các bạn trẻ. Trước khi trách người khác không đón nhận Lời Chúa, hãy nhìn lại chính mình xem:

- Chúng con có thực sự để hạt Lời Chúa “chết đi” trong lòng chúng con chưa?
- Chúng con có dám để Lời Thầy chết vắn và thúc bách chúng con để qua đó chúng con cảm thấy bức xúc, thấy phải thay đổi, thấy phải làm chết đi cái tôi cũ kỹ của mình để Lời Thầy sinh hoa kết quả trong chúng con và nhiều người khác không?
- Hay chúng con chỉ gieo Lời Chúa bên ngoài, còn lòng mình vẫn cứng như đất bên đường, như sỏi đá, như bụi gai?

Chỉ khi nào chính chúng con dám làm hạt lúa mì rơi xuống đất, dám mọc nát đi vì yêu thương, dám chết đi cái tôi kiêu ngạo, dám để Lời Chúa cắt tĩa đời mình thật đau... thì khi ấy, Lời Chúa mới thực sự sinh hoa trái trong chúng con, và qua chúng con, mới sinh hoa trái nơi người khác.

Các con đừng sợ thất bại. Thầy đã đi con đường ấy trước rồi. Thầy đã chết trước rồi. Và Thầy đã sống lại để bảo đảm với các con: Mọi hạt giống nào chịu chết đi vì tình yêu, nhất định sẽ sinh nhiều bông hạt.

Thầy đang ở trong các con. Cứ gieo đi, cứ yêu đi, cứ tin đi. Rồi sẽ đến ngày các con ngỡ ngàng thấy cánh đồng trắng xoá chờ gặt.

Thầy yêu các con lắm.

Chúa Giêsu của con.

2. HÃY HỌC HỎI KINH NGHIỆM THẦY CHỮA LÀNH ANH MÙ BARTIMÊ để (Mc 10,46-52)

Các con thân yêu,

Các con còn nhớ Thầy đã làm phép lạ chữa sáng mắt cho người mù ở thành Giêricô không? Các con hãy học bài học đó để xin Thầy cũng chữa lành cho sự mù tối Lời Chúa trong lòng các con

Anh ta ngồi bên vệ đường ngày này qua ngày khác, nghe tiếng chân Thầy đi qua, nghe tiếng lá xào xạc, nhưng không thấy gì cả. Rồi một hôm, có người bảo: “*Giêsu Nadarét đang đi qua đây!*” Anh ta la to: “*Lạy Con Vua Đavít, xin thương xót tôi!*” Thầy dừng lại, gọi anh đến và hỏi một câu mời gọi: “*Anh muốn tôi làm gì cho anh?*”

Thầy dẫn anh ta đi từng bước vào trong Lời của Thầy và làm cho anh được thấy. Khi thấy được rồi, anh vui mừng quá và chạy ngay đi giới thiệu cho người ta biết về Thầy. Con cũng hãy làm như vậy:

1. **Lectio** – *Anh nghe tiếng Thầy gọi anh* – Con hãy đọc Lời Thầy trong sách Thánh hằng ngày để nghe tiếng Thầy

2. **Meditatio** – Anh nhận ra mình mù, mình cần ánh sáng- Con hãy ngẫm nghĩ về thân phận mỏng dòn yếu đuối của con và nhận ra con cần có Thầy trong cuộc đời để dẫn lối con đi.

3. **Oratio** – Anh kêu lên từ đáy lòng: “*Lạy Thầy, xin cho con được thấy!*”- Con hãy thân thưa Thầy với cả tâm lòng những khao khát, những nguyện vọng của con trước Lời Thầy con đã suy niệm

4. **Contemplatio** – *Thầy chạm vào mắt anh ta, anh cảm nhận với niềm vui và biết ơn Thầy đã cho anh được thấy.* – Con cũng hãy để lòng mình lắng đọng để cảm nghiệm niềm vui Thầy ban là lòng con được bừng sáng.

5. **Actio** – “*Mắt anh đã sáng rồi! Hãy đi, đức tin của anh đã cứu anh!*” Anh đứng dậy, đi theo Thầy trên con đường Thầy đi – Nhận được ơn Thầy, con hãy đi rao truyền cho mọi người biết Thầy đã chữa sáng lòng con như thế nào!

Mỗi ngày các con cũng là người mù ngồi bên lề đường cuộc đời. Lectio Divina chính là năm bước Thầy dẫn đưa các con từ bóng tối ra ánh sáng, để rồi chính chúng con lại trở thành ánh sáng cho người khác.

3. CÁCH THẦY KỂ DỤ NGÔN NGƯỜI CHA NHÂN LÀNH

Các con thân mến,

Các con muốn biết Thầy kể chuyện thế nào mà thu hút người ta đến nghe đông như vậy. Dễ thôi! Hãy mở Tin Mừng Lc đoạn 15 đọc và ngẫm nghĩ xem Thầy đã kể chuyện thế nào:

“ Trong đoạn này, để dạy dỗ cho người ta biết về lòng thương xót của Cha Thầy, Thầy không lên lớp dạy bài dài dòng. Thầy chỉ kể một câu chuyện ngắn thôi: câu chuyện về người cha có hai đứa con trai. Thầy kể chậm rãi, từng chi tiết: đứa con út đòi chia gia tài, bỏ nhà ra đi, ăn chơi phung phí. Cuối cùng nó đói. Đói đến nỗi phải đi chăn heo và thèm ăn cả cám heo mà không được ... Thế là nó nhớ nhà! nhớ cha và muốn quay về nhà cha xin làm đầy tớ.

Thầy nhấn mạnh đến sự bất ngờ ngoài sự tưởng tượng của nó là cha nó đã ngong ngóng mong chờ nó về từng ngày từ lâu rồi. Ngày nào ông cũng ngóng chờ, nên khi thấy bóng dáng nó còn ở đằng xa, ông đã vội chạy tới đón nó. Dù ông đã chân yếu tay mềm, có lúc ngã văng cả gậy, ông vẫn đứng dậy tìm gậy rồi vừa chống vừa chạy. Khi gặp được mặt nó, ông ôm choàng lấy nó, hôn lấy hôn để, bất chấp mùi hôi hám bắn thiu nơi quần áo nó. Thằng con muốn nói một câu gì đó với ông nhưng ông không cho nó nói, vì ông hiểu nó đang cần gì rồi .

Các con thử tưởng tượng: khi Thầy kể đến đây, thì cả đám dân chúng đang ngồi nghe trên trời đồi, tròn xoe hai con mắt nhìn Thầy. Họ hiểu được ngay tấm lòng cha của họ trong gia đình cũng thương họ lắm. Họ nghẹn ngào. Có người khóc. Có người nấc lên. Có người muốn đứng dậy về nhà thăm cha ngay. Từ đó, Thầy đưa tâm hồn họ hướng về Cha Thầy trên Trời: “ *Cũng thế, tôi nói cho các bạn hay: Cha tôi trên Trời vui sướng gấp vạn lần khi giang tay đón nhận một*

đứa con bất hiếu trở về (Lc 15,10). Cha Thầy coi đó như tìm lại được đứa con tưởng chết mất xác mà nay vẫn còn sống mà trở về nên vui cười hoan hỷ lại mở tiệc to ăn mừng nữa ..(Lc 15, 32).

Thầy không nói: “*Thiên Chúa là Đáng hay thương xót.*” Thầy chỉ kể chuyện, để mỗi người tự thấy mình trong đó: họ là đứa con hoang đàng, hoặc họ là người anh cả đang giận dỗi ngoài sân...Cha Thầy đều thương và đón nhận mỗi đứa.

Các con ơi, khi chúng ta chia sẻ Lời Chúa, đừng giảng giải nhiều. Hãy kể chuyện. Hãy kể như Thầy đã kể. Hãy kể với một niềm cảm xúc để người nghe thấy chính mình trong câu chuyện. Hãy hỏi nhẹ nhàng như Thầy: “*Các bạn thấy mình giống ai trong câu chuyện này nhất?*” Rồi im lặng... để Lời Thầy tự làm việc trong lòng họ.

“Chính anh em là ánh sáng cho trần gian. Một thành xây trên núi không tài nào che giấu được.¹⁵ Cũng chẳng có ai thắp đèn rồi lại để dưới cái thùng, nhưng đặt trên đế, và đèn soi chiếu cho mọi người trong nhà.¹⁶ Cũng vậy, ánh sáng của anh em phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ thấy những công việc tốt đẹp anh em làm, mà tôn vinh Cha của anh em, Đáng ngợi trên trời (Mt,5,14-16).